

[Inger Stilling Pedersen]

mange problemer hen ad vejen. Vi vender nok tilbage til det senere og håber, vi kan finde ud af, hvad der er bedst for børnene, og da vil vi igen prioritere: det må blive et spørgsmål om hele familien.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg var egentlig meget enig med den sidste ordfører, men hvis regeringspartierne virkelig ønskede at gøre noget for børnefamilierne, gjorde de det sådan, at det ikke var piskende nødvendigt for begge forældre at skulle ud på arbejdsmarkedet. Det er synd og skam, som fru Inger Stilling Pedersen var inde på, at det er ved for manges vedkommende at være en hæmsko at have småbørn, at det egentlig er lidt besværligt, for man skal jo passe sit arbejde for at tjene hjem til de skatter og afgifter, som skal betales i dette samfund. Det synes jeg ville være noget for regeringspartierne at gå ind i. Jeg synes faktisk, det ville være en ganske god løsning.

Men med hensyn til Socialdemokratiets forslag kan vi, ligesom tilfældet har været de andre gange, det har været behandlet i Folketinget, absolut ikke støtte det. Vi mener ikke, at der er behov for det omsvøbsdepartement, som det bliver. I parentes bemærket er Fremskridtspartiet jo også imod den almindelige ombudsmand, så en børneombudsmand synes vi slet slet ikke vi kan gå ind for. Det er garanteret også økonomisk meget dyrt. Der er ikke rigtig sat tal på, hvor meget denne institution kommer til at koste, og da vi også kan slå fast, at det absolut ikke vil hjælpe på noget som helst, er Fremskridtspartiet naturligvis imod.

Tinning (VS):

Som andre har været inde på, er det ikke første gang, vi diskuterer sådan en børneombudsinstitution eller noget, der ligner. Jeg vil egentlig godt starte med at gå 5 år og 8 dage tilbage.

For 5 år og 8 dage siden fremsatte VS et forslag om børns rettigheder og sikkerhed. Det var en del af en mere omfattende børnepolitisk pakke, som omfattede et hav af forslag, som jeg ikke skal gennemgå nu. Forslaget om børns rettigheder og sikkerhed omfattede 9 forskellige forslag, og dem skal jeg heller ikke gennemgå alle sammen, men det ene drejede sig om at sikre en videreførelse

af Børnekommissionens sekretariat som en uafhængig institution med opgaver svarende til den norske børneombudsmands efter retningslinjer som angivet i bemærkningerne.

I bemærkningerne siger vi begrundende – og jeg citerer fra beslutningsforslag nr. B 4, januar 1982:

»Beslutningen om at nedsætte en børnekommission var udtryk for erkendelse af, at der var behov for en grundig og bredspektret undersøgelse af børns (og børnefamiliers) vilkår med henblik på forslag om forbedringer.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der er behov for et løbende arbejde af denne art, at det vil være lettest at fortsætte det på det grundlag, der allerede er tilvejebragt under de 5 års kommissionsarbejde, og at det vil indebære spild af viden og ekspertise, hvis der ikke nu skabes mulighed for kontinuitet i dette arbejde.

Vi går ud fra, at hvis der ikke træffes beslutning om andet, så opløses ikke bare kommissionen, men også dens sekretariat, og der vil ikke være nogen instans, som løbende, tværfagligt og bredspektret har til opgave at følge børns vilkår, at påpege konsekvenser af ny lovgivning ud fra denne særlige synsvinkel og at rejse debat om børnepolitikken i det hele taget, før man om 20 år ser sig nødsaget til igen at nedsætte en børnekommission, som så må starte på bar bund.

Forslagsstillerne finder det langt mere hensigtsmæssigt at få etableret en permanent instans med sådanne opgaver.«

Der er to grunde til den meget lange gennemgang af begrundelsen for VS' forslag dengang.

Den ene er, at det var og er et fremragende forslag. Det kan selvfølgelig ikke helt lade sig gøre, fordi det jo er lykkedes i mellemtiden at få nedlagt Børnekommissionens sekretariat. Det er lykkedes i mellemtiden faktisk at præstere et ret stort spild af viden og ekspertise. Det er der ikke noget at gøre ved nu.

Den anden grund til, at det stadig er et fremragende forslag, er, at det kommer uden om de indvendinger, som bl.a. fru Aase Olsen rejste, nemlig, at vi ikke kan lide denne devaluering af ombudsinstitutionen eller ombudsmandsbegrebet, eller hvad man nu vil. Jeg vil godt lige referere til de opgaver, den norske børneombudsmand har, men det er jo